KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.183/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 mei 2004 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot bepaling van de definitie van hoeveproducten en van de voorwaarden voor erkenning van hoeveproducenten en verkooppunten van hoeveproducten", heeft op 2 juni 2004 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het voor advies voorgelegde ontwerp wil, luidens de nota aan de Vlaamse regering, een eerste aanzet vormen voor een kwaliteitsbeleid dat specifiek gericht is op hoeveproducten. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling te komen tot een keurmerk of kwaliteitslabel. De producenten en verkooppunten zijn volledig vrij al dan niet voor de ontworpen regeling te kiezen. Indien ze ervoor opteren moeten ze de erin vervatte voorwaarden nakomen en mogen ze de erin bepaalde benamingen gebruiken. Indien ze er niet voor opteren, is het verboden deze benamingen te gebruiken.

Het ontwerp bevat daartoe definities van de begrippen "niet-verwerkte hoeveproducten" en "verwerkte hoeveproducten" (artikel 2), alsmede van het begrip "hoeveproducent" (artikel 3). Het bevat voorts bepalingen i.v.m. de vermelding van de coördinaten van de hoeveproducent (artikel 4), de minimumvoorwaarden voor productie en commercialisatie (artikel 5), de erkenning van hoeveproducten, hoeveproducenten en verkooppunten van hoeveproducten (artikelen 6 en 7), en het gebruik van bepaalde benamingen (artikel 8). Het ontwerp voorziet ten slotte in een regeling i.v.m. de opsporing, de vaststelling en de bestraffing van overtredingen van de bepalingen van het ontworpen besluit (artikel 9).

2.2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten.

Artikel 3, § 1, van die wet machtigt de Koning (thans de Vlaamse regering) om (2°) de voorwaarden te bepalen inzake o.m. de productie, verwerking, bewerking, kwaliteit, oorsprong en herkomst waaraan de bedoelde producten moeten voldoen, (3°) de merken, labels, tekens, benamingen of andere aanwijzingen of stukken te bepalen waaruit het bestaan van de sub 1° (lees: 2°) bedoelde voorwaarden bewezen of te kennen gegeven wordt, (4°) de activiteiten van de personen die de onder 1° (lees: 2°) bedoelde handelingen stellen, te onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning, (5°) de voorwaarden te bepalen tot het verkrijgen en het behouden van een machtiging of erkenning, en (6°) de controlemaatregelen vast te stellen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Het ontwerp, dat mede van toepassing is op zuivelproducten, laat het koninklijk besluit van 10 januari 2001 tot bepaling van de definitie van hoevezuivelproducten, onverkort bestaan.

Het gevolg zou zijn dat de aangelegenheid van de hoevezuivelproducten geregeld zou worden in twee verschillende normatieve teksten, hetgeen wetgevingstechnisch geen aanbeveling verdient.

Het ware dan ook beter de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit te integreren in het voorliggende ontwerp, en dat besluit dan op te heffen.

4. De ontworpen regeling behoort te worden gepreciseerd en aangevuld opdat de bedoelingen van de stellers van het ontwerp (zie opmerking 2.1) ondubbelzinnig en duidelijk tot uiting zouden kunnen komen. Inzonderheid moet worden gepreciseerd dat de bepalingen van het ontwerp - met uitzondering van artikel 8 - enkel gericht zijn tot de producenten en verkooppunten die erkend zijn of die een erkenning wensen te bekomen.

Zoals het ontwerp thans is geredigeerd, blijkt immers onvoldoende dat het producenten en verkooppunten vrijstaat om al dan niet een erkenning te vragen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

5. Het vijfde lid van de aanhef dient te worden geschrapt.

6. In het zesde lid van de aanhef kan het nummer (37.183/3) van het voorliggende advies worden vermeld.

7. De in het zevende lid van de aanhef vermelde considerans is weinigzeggend en in ieder geval niet noodzakelijk voor een goed begrip van de ontworpen regeling. Dit lid wordt dan ook beter weggelaten.

Artikel 4

8. Volgens de nota aan de Vlaamse regering geldt de verplichting om de coördinaten van de hoeveproducent te vermelden enkel voor verpakte producten. Dit zou in de tekst moeten worden verduidelijkt.

Artikel 5

9. Volgens de gemachtigde ambtenaar dient deze bepaling uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 8

10. Dit artikel regelt het gebruik van beschermde benamingen, meer bepaald de benaming "hoeve-".

Zoals het eerste en het tweede lid geredigeerd zijn, verdragen zij zich niet met verordening (EEG) nr. 1538/91 van de Commissie van 5 juni 1991 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 1906/90 van de Raad tot vaststelling van handelsnormen voor vlees van pluimvee [1].

Hierop gewezen, stelt de gemachtigde ambtenaar voor om de eerste twee leden van artikel 8 te redigeren als volgt:

> "Het is verboden de term «erkend hoeveproduct» te gebruiken bij de benamingen van producten die op een andere wijze geproduceerd en gecommercialiseerd worden dan aangegeven in dit besluit.
>
> Het is verboden de term «erkend verkooppunt voor hoeveproducten» te gebruiken voor de benaming van verkooppunten die op een andere wijze uitgebaat worden dan aangegeven in dit besluit."

Dat tekstvoorstel roept geen rechtmatigheidsbezwaar meer op.

---

[1] Deze verordening regelt o.m. het gebruik van de benaming "hoeve met (vrije) uitloop" (zie artikel 10 van de verordening).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. VANDER ELSTRAETEN, eerste auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS D. ALBRECHT